

Núm. 71

Any XVIII

ABRIL 2002

Els Lluïsos d'Horta

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

Editorial	3
El nostre Consellari	4
Racó infantil	5
Secció fotogràfica	5
V.A.L.	6
Necrològiques	8
Manualitats	8
Notícies	9
Aquest món tan nostre	10
Le Bon Gourmet	12
Secció de cinema	13
Excursionisme	13
Racó dels Lluïsos	13
Entrevista	14

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
- Departament de Benestar Social: 900 300 500
- Inmerso: 91 363 89 09
- Informació Municipal: 010
- Informació Telefònica: 1003
- Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012

Resol dubtes, qüestions... i al mateix temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9

08031 Barcelona

Tel. 93 427 73 27

e-mail:

info@lluïsohorta.org

<http://www.lluïsohorta.org>

POESIA

Cadarnera

Poema inspirat / per un constipat molt ben agafat / l'hivern passat

Tal una deu que mai s'esgota
l'aigua del nas, com fontinyol,
raja a raig fet... si d'una bóta
fos aquest doll que del nas brota,
fóra la de Sant Ferriol!

No para el raig, ni nit ni dia,
entre esternuts sonors i tos...
tants mocadors com jo tenia
i fins els draps, d'aigua els omplia,
i, ara, ¿què faig, sens mocadors?

De clínex, una gran muntanya
n'he consumit, de dos en dos...
i el W.C., que amb mots d'Espanya
se'n diu comú, tot s'enganyava
d'un gran embús de tots colors!

I aquest gran riu, que mai no para,
i l'immens doll, que no fineix,
pobre de mit, tot m'aclapara,
mullant-me nas, llavis i cara
i és per omplir-ne un gran safareig...

Quan parará tanta disbaixa?
¿Quan finirà tal desgavell,
tot estroncant-se aquesta rauxa
de suc que em cau fins a la panxa
i de gallina em fa la pell?...

¿Tanta humitat, tanta mullena,
la inundació que em surt del nas,
aquesta font que tot ho omplena,
i que ara em dona tanta pena
i fins em mulla el matalàs...

tindrà una fi?... ¿Hi haurà sequera
en els narius, sempre rajant?...
¿S'exugarà aquesta riera
que surt de deu i em desespera
i esquitxa arres, esternudant?...

Jo no ho sé pas, però així ho espero;
si treu més líquid el meu nas
que una manguera de bombero
en eix moment, no em desespero,
un dia o altre acabaràst...

L... si no fos, i dia a dia
s'allargassés aquest torment...
al MOPU jo m'adreçaria
i l'H2O li oferiria
per fer un gran nou embassament!

Joan Bartrolí i Bonany

Rutllem com a entitat?... Què en pensem?... O només rutllem a nivell de grups o seccions?...

És innegable que els Lluïsos rutllem, però a vegades sembla que ho fan tant sols a nivell de seccions. En algunes ocasions manca la cohesió necessària com a entitat; cada soci es limita a fer allò que el seu grup li demana. Però se'ls troba a faltar en actes importants com ara l'assemblea, no solament com a socis sinó, a vegades, com a secció.

Després de l'assemblea de socis del dia 15 de març, hem de mirar endavant i seguir la trajectòria habitual

Assemblea general de socis 15 de març de 2002 Informe de la junta directiva del Centre Parroquial

Durant l'any 2001 la Junta dels Lluïsos va gestionar les activitats del Centre procurant mantenir l'esperit habitual de convivència entre els socis i simpatitzants.

Tot ha canviat en l'entorn nostre i en el món on vivim i nosaltres intenem mantenir dintre de l'època actual les línies principals de la trajectòria inicial que és la d'una Entitat confessional catòlica oberta a tothom i amb un caire socio-cultural dedicat bàsicament als socis i a l'entorn que ens rodeja com és el nostre barri.

Hem celebrat el nostre 135è aniversari, cosa que demostra que la llavor que els primers socis van plantar en fundar el Centre Parroquial encara perdura. Això, moltes vegades, ens fa mirar enrera i tenir com a punt de referència les activitats, si més no, les més properes en el temps, com poden ser els 50 anys de vida de la sala del teatre construïda amb gran esforç pels socis d'aquella època, la vida i el ressò que en altre temps van tenir els Lluïsos a Barcelona fruit de la vida corporativa i participativa en totes les activitats i que els socis vivien possiblement més intensament.

Segui per a ells, els socis antics, i els que ens han deixat el nostre record i la nostra gratitud pel llegat que hem heretat i que entre tots hem de mantenir, fent dels Lluïsos una casa patral on han conviscut moltes generacions, i ser el lloc de referència d'un estil de fer i d'entendre els altres.

Un exemple d'altres temps i que té continuïtat és el d'en Jaume Caminal a qui ha estat atorgat el premi Horta-Guarnardó de l'any passat, per la seva trajectòria en el barri a través de la fotografia, que l'ha convertit en l'historiador gràfic d'Horta, i també per les hores que, dins del Centre, ha dedicat als infants del nostre barri amb les seves projeccions cinematogràfiques.

Volem des d'aquí felicitar-lo novament i agrair-li una vegada més la seva tasca a favor del Centre i de la barriada.

En aquest petit homenatge volem incloure també altres socis que potser no han transpassat les fronteres del nostre barri però que si han portat a terme una tasca molt important dins de la casa. Són persones que han dedicat bona part de la seva vida als Lluïsos i que encara segueixen participant-hi. Volem referir-nos explícitament a en Pere Solé i Sans (el soci núm. 1) i als altres socis que són també la història viva de l'Entitat: els Homar, Tiboso, Magrans, Clot, Nerin, Forn i molts altres que, amb el seu esforç i participació, han fet possible aquest 135è aniversari.

Volem tenir des d'aquí un trist record per la tragèdia del carrer Eduard Tàrrida, que ens va colpir a tots d'una manera especial, així com el malaurat incendi

del dia a dia i de cada soci, per desenvolupar les tasques que estan programades. Es nota un moviment molt interessant de socis que diàriament assisteixen a les diferents activitats. Fem la sensació que no hi cabem i, moltes vegades, que ens fem nosa els uns als altres. És possible que així sigui en algunes ocasions, però sempre acabem solucionant-ho amb bona voluntat per part de tothom.

Hem de fer dels Lluïsos d'Horta un lloc de convivència i de participació global, tant amb amables actituds com amb les inquietuds dels moments que vivim.

de la sagristia de la nostra Parròquia de Sant Joan d'Horta que ens va afectar molt per les pèrdues materials i sentimentals que va comportar.

Enguany hem estrenat el nou pati de butaques, gràcies a la col·laboració de la Generalitat i de l'Ajuntament, durant el 135è aniversari de la casa i el 50è aniversari del teatre actual. Aquest, la sòcia Dora Serra va recordar-lo amb una detallada exposició, que es va fer paral·lelament amb la Mostra de Teatre, en la qual van participar altres Entitats del Districte i que va ser promoguda per la Conselleria de Cultura del Districte.

Paral·lelament també s'ha instal·lat a l'escenari els dimers digitals de 24 canals, per programar els canvis de llum de l'escenari.

Un altre novetat va ser la Mostra Gastronòmica, que, junt amb unes xerrades sobre cuina i dietètica, van ser un èxit de participació.

Les festes de Sant Lluís foren com cada any plenes de participació, que van tenir com novetat, després de la festa infantil al carrer, un pa amb tomàquet seguit d'una cantada d'havaneres amb cremat inclòs. Mencionem també l'obra de teatre *La Neboda del Fector*, feta amb nombrosa participació d'actors i "cantants" de totes les seccions de la casa i molt de públic. A més, el concurs nacional de diapositives i les habituals exposicions de fotografies i treballs de les Manualsitats, dinar de germanor i sardanes.

Las festes es van clausurar després de la Missa anual en honor de Sant Lluís amb un concert de la coral Musicant i el Grup Coral d'Horta coincidint amb el Dia Internacional de la Música.

També vam participar en els actes de la Festa Major d'Horta, amb teatre a la Plaça Eivissa, cinema, escalectric, el concurs de fotografia nacional en blanc i negre, exposicions, etc.

Vam tancar l'any 2001 amb una altra posada en escena dels nostres particulars pastorets, que esperem que es convertint en un clàssic dintre de la vida del Centre.

També com sempre col·laborem amb la Coordinadora d'Entitats i amb el Forum Cultural Horta-Guarnardó en els esdeveniments i actes a favor del barri. Enguany participarem en la Mostra d'Entitats que se celebra cada dos anys. Aquest 2002 serà els dies 10, 11 i 12 de maig.

Les activitats de les seccions en general han estat satisfactòries; han mantingut un nivell molt acceptable, durant l'any. No podem dir que una secció hagi estat més activa o millor que una altra; a totes els ha guiat l'afany de fer-ho bé i millorar en el possible referent a l'any anterior.

Això no obstant, cal destacar una secció que sempre ha col·laborat amb la casa. Es tracta de la de Tennis Tàula, que a part dels resultat esportius que són molt bons, sempre ha compartit el seu espai, per deixar que altres seccions puguin fer-hi actes o assajos i

exposicions. És notori el seu comportament dintre del Centre amb una exquisida gentilesa.

Els grups de teatre van endavant. Els grups infantil i juvenil amb la incorporació de la Dora Serra van bé. Al grup de joves els costa una mica per falta d'actors, que no de bones interpretacions; cal, però, destacar-ne la participació en la Mostra de Teatre del Districte juntament amb el Grup Aica. Els seus "bolos" porten el nom del Centre per altres escenaris. Ambdós grups tenen bona relació, tant entre ells com en les actuacions especials que el Centre fa per Sant Lluís i Nadal, en que participen un bon nombre de socis de totes les seccions de la Casa.

La resta de Seccions durant l'any van tenir activitats molt variades, com les Excursions, que segueixen a un ritme creixent d'assistents.

Les Manualitats que com sempre fan les seves tasques amb afició i eficiència omplint un espai de participació molt activa i puntual.

Els Escacs van fer les seves partides i campionats unes tant un aspecte seriós, a pesar de la joventut de què es nodreixen.

L'Esbart fa la seva via, formant una secció molt activa i que participa en la vida del Centre.

El Grup Fotogràfic, amb les diferents exposicions durant l'any i els concursos nacionals i socials.

La Vocalia d'Animació Infantil que, a més de les periòdiques representacions de titelles, ha ampliat la seva activitat amb sortides de nens i pares.

El Cinema que any rera any fa equilibrar per mantenir una programació adequada per a la gent menuda.

El Bar, una part important de la Casa, que és un lloc molt de pas, on ens trobem quasi tots i des del qual, moltes vegades, surten noves iniciatives.

Encoratgem totes les seccions a continuar amb aquest esperit de participació que, de vegades, es fa complicat pel poc espai de què disposem i el nombre d'activitats que fem. En moltes ocasions no es pot com-

plaire a tothom. Són molts anys d'història, però també d'envelliment; cal conservar-ho tot de la millor manera possible, però els recursos tan econòmics com operatius fan difícil de tenir content a tothom.

Cada any estremem una cosa nova que ens sembla que és, en aquell moment, la de més prioritat. A poc a poc i a mida que les possibilitats i que les circumstàncies ens ho permetin, s'aniran afegint les coses i reformes més imprescindibles.

Enguany ens agradaria, si és possible, refer la instal·lació elèctrica que en molts llocs de la Casa és obsoleta i vella.

També està previst, en un futur pròxim, instal·lar en el passadís una sèrie de bústies, una per cada secció, on podran recollir el correu que rebim sense necessitat de passar per secretaria.

Necessitem gent que col·labori més directament en el manteniment del Centre. En aquest aspecte, la col·laboració de tots en tenir la Casa ordenada i en condicions en benefici dels companys socis, és molt important per poder gaudir d'unes activitats i unes instal·lacions mínimament acceptables.

I, per acabar, volem fer referència al nou Butlletí dels Lluïsos. Ja heu vist que té un altre format. En Manel Gausachs, durant 15 anys de dedicació, el va tirar endavant —el va "coordinar"— amb molt d'encert... però se'ns va "jubilar". Volem des d'aquí agrair-li la tasca feta, molt ben feta, i demanar-li que no ens deixi del tot; que continuï ajudant, sobretot, a la Dora Serra, que se n'ha fet càrrec i a qui desitgem molt encert en la nova etapa. (L'entusiasme es dona per descomptat tractant-se de la Dora.) Gràcies, Manel, i gràcies, Dora.

Aprofitem per agrair-vos a tots la vostra assistència i també la participació en la vida del Centre i que aquest sigui dintre del barri un lloc de tolerància i de convivència per a tothom.

La Junta

EL NOSTRE CONSILIARI (ESPERANÇA DE VIDA)

Després de l'hivern ve la primavera.

Després de la nit arriba el dia.

El món és una estranya barreja de mort i de vida...

Hi ha mort. I hi ha vida.

Sempre la mort. I sempre la vida.

PERÒ UN DIA... NOMÉS HI HA LA VIDA.

Un home mor d'accident a la carretera... El seu cor potser farà que un altre home segueixi vivint. El món està fet així: porta en el seu si, de vegades amagat, un buf de vida, invencible, que acaba sempre per fer-se sentir...

Com a la primavera, una branca que hom diria morta, es cobreix de gemmes, germen d'una vida nova i promesa de fruit abundant.

Hi haurà, doncs, al cor de l'home, un llevat de vida...?

Hi haurà un poderós llevat barrejat a la pasta de l'home...?

Els homes de cada època i cultura han intentat descobrir aquesta deu de la vida.

I creuen haver-la trobada: la Ciència... el Progrés... l'Ordre... l'Art... la Revolució...

Nostralls creiem que en Jesucrist se'ns ha manifestat. Aquell que és la deu de tota vida. Creiem que és l'únic home que ha triomfat de la mort humana... l'únic

que viu per sempre, l'únic que ha vençut la mort. Aquesta victòria és la base de la nostra fe. JESUCRIST RESSUSCITAT! Deu única de vida per a tots els homes! Única esperança de vida!

Però no podem viure en Jesucrist ressuscitat si no acceptem que quelcom mori en nosaltres mateixos.

HA DE MORIR: en els nostres grups i comunitats, la suficiència de cristians satisfets d'ells mateixos i de tot allò que fan... o massa tancats en les seves teories i en el seu sectarisme.

HA DE MORIR: l'individualisme religiós.

HA DE MORIR: la nostra submissió al diner i al confort.

HA DE MORIR: la manca d'iniciativa i de peresa que ens impedeixen de manifestar l'amor al món d'avui.

HA DE MORIR: l'escandalosa ineficiència en promoure la Pau.

LA NOSTRA CONVERSIO COMENÇA: quan acceptem lliurement que el Crist Vencedor actui en nosaltres.

Aquest és el nostre desig i la nostra esperança en aquesta PASQUA

Mn. Mateu

Acudits

- El súmmum de la rebel·lia: viure sol... i fugir de casa.
- Com es diu oït en africà? Zambomba
- El súmmum d'un electricista: electrocatar-se amb una pila de merda
- Com es diu treballador en japonès? Sobako mesuda.
- Com es diu horni en xinès? Xemxull.
- Com es diu no hi ha sucre en japonès? Takara lazukre.
- Com es diu petó en japonès? Mojadme labemba.

Curiositats

Sabieu que l'aigua del Mediterrani es renova cada 80, 90 anys? El Mediterrani és un mar gairebé tancat com un llac i es troba entre tres continents: Europa, Àsia i Àfrica. A l'oest comunica amb l'Oceà Atlàntic, per Gibraltar, un pas de solament 14 km. Per l'est comunica amb el mar Roig que pertany a l'Oceà Índic, a través del canal de Suez.

Algunes granotes guarden els seus fillets capgrossos dins de la gorja, per tal de protegir-los dels depredadors.

Resum d'activitats de l'any 2001

Com cada any, hem fet una tertúlia al mes (excepte juliol i agost). La mitjana de fotografies presentades cada vegada és de 15 en Blanc i Negre i 10 en Color. A destacar que la tertúlia del mes de juny la vam fer al carrer durant la Festa al Carrer de les Festes de Sant Lluís.

Al llarg de l'any vam organitzar un total de cinc concursos:

-Festa Major d'Horta: Trofeu Lliri de Sant Lluís, d'àmbit estatal, que enguany farà la seva quarantena edició. Concurs amb totes les fotografies presentades al llarg de les tertúlies del curs.

-Festes de Sant Lluís: Concurs Nacional de Diapositives. Enguany celebrarem la seva trentena edició.

-Al gener es va fer l'onzena edició del Concurs Social, on hi poden participar els socis dels Lluïsos d'Horta. Aquest concurs té cada vegada més acceptació.

-Als butlletins s'hi pot trobar el concurs "Endevina el Racó dels Lluïsos", on hi apareix el raonament que cal endevinar.

Al llarg de l'any també hem fet diverses exposicions. D'una banda hi ha les dels concursos (al setembre i al gener) així com la col·lectiva de les Festes de Sant Lluís. D'altra banda tenim les que fan alguns socis del Grup, com han estat les dues d'en Jaume

El colibri o picaflores és l'únic ocell que pot volar enrere.

Sabieu que la salamandra negra alpina té una gestació de tres anys i dos mesos? (Pobres mares!)

Sabieu que els elefants poden dormir drets? Això sí, fan dormides curtes.

Sabieu que un mosquit viu, a molt allargar, una setmana? Déu n'hi do la de picades que pot clavar-nos!

Hem trobat dues paraules molt llargues: Una de japonesa: CHI-N-CHI-KU-RI-N (dotze lletres) que vol dir UNA PERSONA MOLT PETITA. Una altra de castellana: SUPEREXTRAORDINARISIMO (22 lletres)

Inesperada donació
Un oficial britànic retirat, membre d'una expedició a l'Everest, l'any 1976, acaba de donar al Museu Nacional de l'Armada, els seus deu dits dels peus i els cinc de la mà dreta, els quals se li van congelar durant aquella ascensió i els hi van haver d'amputar. La venerable intenció, amb seu a Londres, s'ha quedat una mica estranyada d'aquest obsequi. Ells esperaven que els expedicionaris farien algun regal com pot ser una gorra o una brúixola... Quinze dits, és massa!

SECCIÓ FOTOGRÀFICA

Caminal sobre Horta i les tres de la Dora Serra, una sobre el Cinquantè Aniversari del Teatre als Lluïsos, una altra dins el marc de les Jornades Gastronòmiques organitzades el mes de maig i una altra sobre diversos llocs del planeta (Roda al món)

També hem fet dues sessions de llum artificial. Les models que s'han atrevit amb les nostres càmeres i objectius que tot ho veuen són la Cristina Arcaya, del Grup de Teatre i l'Alba Robledo, de l'Esbart.

Una obra que ens convenia fer era maquillar el nostre laboratori fotogràfic. Actualment està pintat i endroçat, amb un moble nou per posar les ampliadores, i estem pendents d'aconseguir un armari nou. Aquí també hem de comentar que hi ha socis que ens han fet donació de material divers, entre els quals destaca una ampliadora de color.

A poc a poc anem recuperant els passis de diapositives. Així hem pogut visitar Astúries i Cantàbria, de la mà (o de Pull) de la Dora Serra i d'en Jordi Sitjà, i l'Argentina, gràcies a la Dora Serra. L'èxit de públic és important, tot i que també per acabar d'animar a tothom, després del passat se sol fer un pa amb tomàquet per començar els detalls del viatge. Properament s'anunciarà un nou passat, també de la Dora (ha estat a tot arreu!) Aquesta vegada "anirem" a Suïssa. Hi esteu tots convidats (al sopar no, que us l'hauré de pagar...)

També hem de comentar que continuem inscrits a la Federació Catalana de Fotografia i participem de les seves activitats, com la Festa de la Fotografia que es va fer la passada tardor a Gavà i a l'Assemblea General.

Una de les novetats que ens ofereix és la creació d'un Cos de Jurats pels concursos fotogràfics, la qual cosa ens simplifica el buscar-ne. Aquestes persones han de tenir un prestigi fotogràfic reconegut, i el nostre Grup hi té un representant: en Jaume Caminal.

Finalment comentar que enguany hem tingut eleccions al càrrec de president i, davant "l'allau" de candidatures, no ha fet falta ni arribar a les votacions, per la qual cosa la junta continua sent exactament la mateixa que abans.

Des d'aquí us volem convidar als propers actes que celebrarem, com són el passi de diapositives de la Dora Serra el mes d'abril, el Concurs Endevina el Racó dels Lluïsos d'aquest mateix butlletí, el Concurs Nacional de Diapositives a principis de juny i la Tertúlia al carrer dins les Festes de Sant Lluís. I si esteu realment interessats a formar part del Grup Fotogràfic d'Horta, no dubteu a venir a les Tertúlies mensuals el segon dissabte de cada mes. Allí ens trobareu.

Grup Fotogràfic d'Horta

VOCALIA D'ANIMACIÓ INFANTIL

IV Concurs de Dibuix amb Temperes

Les primeres guanyadores de les tres categories:
Petits: Ester Canales
Mitjans: Aina Purroy
Grans: Marta Tifèna

El dissabte 19 de gener de 2002, els de la Vocalia d'Animació Infantil, iniciem les activitats del nou any, amb l ja clàssic concurs de dibuix. Als volts de les sis, ja tenim les sales preparades, aquest any com que juguen a tennis taula, fem servir la polivalent i la fòrum. A poc a poc, van arribant els petits artistes, que de seguida es posen mans als fulls i comencen a buscar la muga que els il·lumini.

Un cop realitzat el dibuix del concurs, els petits pintors, experimenten noves tècniques de pintura, alguns de cos sencer, altres només mans. Per sort l'organització ja ha advertit que vinguin amb roba vella i ens han fet cas.

Cap a les set de la tarda, arriben els membres del jurat, Josep González, Lino i Santiago Lainez, després de molt deliberar, emeten el seu veredict: categoria d'un a dos anys: 5è premi Roger Miró, 4t premi Merixell Caparrós, 3è premi Laia Purroy, 2n premi Joana Magrans i 1r premi Ester Canales. En la categoria de tres a cinc anys: 4t premi Marta Cervera i Maria Estruch, 3r premi Clara Solé, 2n premi Marta Miró i 1r premi Aina Purroy. Per finalitzar en la categoria de sis a vuit anys: 6è premi Laura Canales, 5è premi Patricia Najas, 4t premi Marta Solé, 3r premi Sonia Basco, 2n premi Glòria Tifèna i 1r premi Marta Tifèna, enhorabona a totes i tots els petits grans artistes d'aquesta casa, la secció de pintura te el relleu generacional assegurat. Un cop lliurats els premis, oferim un petit berenar de galetes amb xocolata i suc, bon profit.

Simfonia en Fa de Roba

Arriba el diumenge 17 de febrer del 2002 i els de la Vocalia tornem a fer titelles, aquest cop els hi toca als Titelles Marduix i la seva Simfonia en Fa de Roba. Cap a les deu la Joana i en Jordi ja són a les portes dels Lluïsos, en Francesc els està esperant. Amb l'ajuda del Jesús, descarreguen el material i van muntant el petit guinyol. A les onze ja hi som tots els de la Vocalia, disposats a vendre totes les entrades que puguem. Quan obrim les portes hi ha una gran quantitat de gent esperant-se, la cosa pinta bé. A poc a poc però sense parar, la sala gairebé és plena. A les dotze i cinc comencem la sessió. En Jordi i el senyor Tomeu fan entremalladures

Concurs de dibuix

i ens expliquen unes boniques històries de titelles, el públic col·labora amb els actors en les seves bromes i jocs. Per acabar, expliquen un conte de Mossèn Cinto sobre un mariner que va de Palamós a Sant Pau de Segúries i finalment amb tota la sala picant de mans, els gegants més petits del món, s'acomoden de tothom amb un ball molt especial. No ens n'hem adonat que ja ha passat una hora des que han començat. Obrem les portes i la sala es buida tal com s'ha omplert, criatures rient i mares i pares somrients i una mica atabalats.

Pere Solé i Serra

Tarda de contes

El passat dissabte 24 de febrer, els de la Vocalia d'Animació Infantil la tornarem a liar, aquesta vegada amb un taller de contes.

Als volts de les sis de la tarda, uns vint-i-un nens i nenes ja estaven ansiosos d'escoltar els contes que els nostres rapsodes tenien previst explicar.

Començà l'aventura en Toni Solé i Serra, que ens llegí el conte dels bons amics, quina atenció que paraven els petits oients, tots assegats, envoltant al Toni.

Seguidament li toca el torn a la Isabel Coma i Capmany, que ens llegí els tres porquets, l'atenció del públic és constant.

Acabada la història de la Isabel, arriba la Carme Solé i Vendrell amb en Puf i ens explica el conte en el qual en Puf té molt mal de cap i no sap què fer per treure's'l. Les rialles i els aplaudiments no es fan esperar, la petita audiència, agraït els esforços dels rapsodes.

Després de la Carme, arriba el torn d'en Lluís Solé i Serra que, juntament amb els dibuixos que la Carme ens fa a la pissarra, explica amb molt d'èxit el conte de l'avi Ginto. Al darrera va la Mercè Sitjà i Franquesa, que amb la meua ajuda, explica la història de la poma viatgera, amb la granota, el pardal i el dofí.

Seguidament en Lluís ens explica el de la pobra Llivia, que és un gos d'atura, que es va perdre per Barcelona el dia que els seus amos la varen deixar a casa d'un amic per anar-se'n de vacances.

Així, entre contes i dibuixos, ens toquen les vuit de la tarda i arriba l'hora de marxar cap a casa. Ha estat una tarda agradable i en definitiva, per què no dir-ho, un altre èxit de la VAI.

Agraïm als nostres consociats/es, que voluntàriament s'han ofert per fer tant bé d'improvisats rapsodes així com la col·laboració de totes les persones que ens ajuden en l'organització dels actes que els exierits de la VAI duem a terme per als menuts de la casa.

Pere Solé i Serra

La Caputxeta Vermella

El diumenge dia vint de gener d'enguany, els de la Vocalia d'Animació Infantil proseguïm amb les actuacions de titelles al nostre teatre. Aquesta vegada, és el torn dels Titelles el Forat del Niú,

que ens representen una peculiar versió de l'obra La Caputxeta Vermella.

A les deu del matí, la Mercè i el Xus ja treballen de valent per muntar l'escenari, la venda d'entrades anticipades, ha funcionat força bé. Tornem a sortir als diaris, la cosa pinta de color de mel. A les onze les nostres taquilles inicien la feixuga tasca de bescanviar euros per entrades. Per evitar problemes amb el canvi, hem arrodonit els preus. Tot i així, el canvi que tenim s'esgota ràpidament. No ens hem donat a la sala és plena de gom a gom, com que l'obra ho permet, decidim obrir l'amfiteatre i de goma en gota també l'omplim. Al final no queda ni una sola entrada a la venda i per desgràcia nostre hi ha gent que no pot entrar, que hi farem, la seguïem prima més que el calaix.

A un quart d'una, s'aixeca el teló, i la Caputxeta amb patinet es balla un Rock and roll amb el llop, (esperem que aquesta vegada guanyi el llop).

Sense que ens en n'adonem, ha passat una hora i el conte arriba al final, malauradament ha tornat a guanyar la Caputxeta, que hi farem el món del teatre es així. La sala es buida ràpidament, a la sortida lliurem

butlletes de propaganda per l'obra que ens representaran el mes de febrer els de Titelles Mardaus, (portem vint-i-cinc anys dedicats al món dels titelles) esperem tenir el mateix èxit.

Després de desmuntar l'escenari i buidar les sales, ens prenem un petit refrigeri amb els titellaires i comencem les escenes de l'obra. Així esperant d'omplir la sala cada vegada que la utilitzem, i amb l'èxit modest que ens caracteritza, ens acomiadem fins la propera activitat.

El Flautista d'Hamelin

El diumenge disset de març, arribà l'hora de la Companyia Catacrac Teatre i la seva peculiar versió del conte del Flautista d'Hamelin.

A les deu del matí, en Frederic i els seus ja estan descarregant tot el material necessari per a la representació de l'obra, en Francesc ja els hi ha obert les portes de l'escenari. A quarts d'onze arribem jo i preparo el vestíbul per a vendre les entrades. El telèfon no para de sonar preguntant per l'obra. Hi ha un grup que venen des de Girona per veure-la i naturalment els hi reservem quatre entrades. Poc abans de les onze arriben la Montse, la Isabel i en Joan Enric. A fora es comencen a formar cues. A les onze i deu en Xavier, la Mercè i la Núria ja hi son i decidim obrir les portes. El talonari d'entrades va minvant, ja en tenim cent de venudes i la cua no s'acaba mai, el canvi va desapareixent, la Bel i la Núria, no paren de portar-ne més. El segon i el tercer talonari ja s'han esgotat, això vol dir que per segona vegada aquest any hem d'obrir l'amfiteatre. Poc després ja no queda ningú al carrer, els de Girona han arribat bé i ens agraïxen el detall. En total hem venut tres-centes trenta-set localitats, un altre èxit clamorós que la nostra...

A les dotze i deu comunico al Frederic que ja poden començar. El músic de carrer arriba a la ciutat d'Hamelin i coneix l'alcaldeessa, la seva filla i finalment el seu secretari el Sr. Armengol. Al cap de poc, comencem els quatre ratolins: el Quefe, el Rambo, la Nina i la...

Els espanyetis volen per l'escenari, el públic riu i aplaudeix els diversos acudits i cançons. Sense adonar-nos-en ha passat una hora i la història arriba al moment que el flautista toca i tots els ratolins es posen a ballar i el segueixen als afires de la ciutat. En aquest moment, els actors baixen a la sala i fan sortir a gent del públic tot repartint-los-hi orelles de ratolí i fent-los pujar a l'escenari cantant i ballant. Un cop tothom ha retornat al seu seient, tota la sala, juntament amb el flautista i la noia, fem que l'alcaldeessa compleixi la seva promesa i així finalment la ciutat d'Hamelin tornarà a gaudir de la Festa Major.

Acabada l'obra, la gent abandona ordenadament la sala, els actors es posen a la porta tot venent el disc compacte amb les cançons del conte i saludant a tothom que surt. Arriba l'hora de desmuntar l'escenari i prendre un petit refrigeri. Els actors no es poden quedar a xerrar amb nosaltres perquè tenen un altre "bolo" a Olesa de Montserrat. Segar que tindran tant d'èxit com amb nosaltres.

Sense res més per fer ens n'anem tots a dinar.

Pere Solé i Serra

El dia 6 de febrer d'enguany moria en Miquel Boleda i Mauri, marit de la nostra sòcia Roser Busquets.

En Miquel formava part de l'equip de redacció del butlletí mensual de la nostra Parròquia de Sant Joan d'Horta.

D'en Miquel vam gaudir d'un reportatge projectat en Video sobre les escultures de la plaça Catalunya. Sabem que en té un altre del parc de la Ciutadella i no sé si ha arribat a acabar el tercer que estava treballant amb gran il·lusió.

La seva sobtada mort, sense previ avis de malaltia ens va fer mal, molt de mal!

Les fortes emocions són difícils d'explicar en prosa. De vegades s'expressen millor en un poema, mal sigui de pocs recursos literaris. El dedico a la Roser i als seus fills:

En la mort d'en

Miquel Boleda

Avui la mort ha visitat el meu amic;
impertorbable, l'ha dut fins al llindar
del vel opac que sega l'aquí del més enllà.
L'amic, amb ulls plens d'estranyesa,
ha aletanat i ha traspassat la porta.
Buit de color, ara el seu cos reposa
inanimat,
blanc com un liri,
ert com un ciri.

Dora Serra 6/2/2002

Josep Balcells i Maria Civit

El matrimoni Balcells Civit, tots dos socis del nostre Centre, ens han deixat per a reposar a l'eternitat, just en un mes de diferència. En Josep va morir el mes de gener (tenia greus problemes de vista) i la Maria, malalta des de feia cinc anys d'una demència senil que creixia, malauradament, tot i estar en un món on no podia seguir-la la família, patia i plorava sovint. L'enyorament del company se l'ha enduta.

La Maria, per ser filla de can Civit, el conegut forn del carrer Sant Tomàs, era molta amiga de tothom i durant molts anys la vam veure darrere del mostrador juntament amb la mare de primer, amb la cunyada Maria Rosa, després.

Va estar també uns anys a la merceria del carrer Chapí, fent costat a la Quimeteta Gallemí, l'esposa d'en Pere Solé i Sans.

En Josep, forner d'ofici, no es deixava veure gaire: treballar de nit i descansar i dormir de dia. No obstant això, va intervenir en la vida social dels Llulós. Va ser el Delegat de Camp de l'equip de bàsquet (era el que posava pau i feia també d'intermediari entre els equips que jugaven al local). Feia pista amb en Saló, en Colominas, en Fabregat... els quals havien estat els entrenadors de l'època. També havia sortit a les representacions de La Passió, només a fer de comparsa, res de parlar! (Però sense comparses, La Passió no hauria estat tan vistosa com va arribar a ser!)

Donem el més sentit condol als fills i a tota llur família.

D.S.E.

MANUALITATS

Classes de català El lèxic conflictiu

Emprovar = examinar si va bé un vestit. Ex. Vols emprovar-te la faldilla? Emprova't les sabates.

Tastar = tot allò que ens posem a la boca, apreciar el gust d'un menjar o d'una beguda. Ex. Cal tastar el menjar abans de servir-lo. Tasta aquest vi.

Provar = intentar, experimentar. Ex: Això que dius no ho pots provar. Proven la resistència d'aquesta corda.

Ganivet = una eina que talla, un cobert. Ex. Es va fer un tall amb el ganivet mentre llescava el pa.

Gabinet = despatx. Ex: El gabinet del ministre és molt luxós.

Greix = és un substantiu, un nom. Ex: mal no em menjo el greix de la carn. M'he embrutat de greix per culpa de tocar els motors.

Grassa = adjectiu femení de gras. Ex: aquesta noia està molt grassa

Treballs literaris dels alumnes de les classes de català

Si em permeteu, em presentaré: sóc l'Hivern. Aquest matí, quan m'he llevat, feia caure volves blanques, petites com puntes de cotó llaur i he sentit els meus companys com s'exclamaven pel fred que feia. Es clar! I doncs? Som al febrer! M'agrada emblanquinair el camp i la muntanya! Més tard, m'agraïren la fredor

que els he dut perquè han pogut escalfar-se vora la llar de foc i gaudir-ne.

Els meus amics, després d'esmorzar, s'han encaminat cap al coll de la muntanya i tot eren alegries. Els pics sobresortien de la boira i els colors anaven agafant intensitat: el verd de diverses tonalitats, el beig, el gris i el blanc que cobria les puntes de la vegetació. Les volves anaven caient i les pejaques dels homes quedaven gravades sobre el camí asfaltat.

En una altra part de món hi tinc la meua germana, la Primavera. — Què fas germana meua? Contesta'm si et plau. No t'atrapo mai!

— Sóc feliç, Hivern. Els meus colors són vius i danso sense parar. Els brins d'herba puntegen al meu entorn, les flors esclamen! Camps sencers de narcisos, de blauets... tota la terra desperta amb goig i rialles, l'herba del camp oneja com el mar. Podeu venir amics de l'Hivern. Es temps de gaudir de la natura!

La Primavera es recorda de l'Estiu i en sent enyorança. — Estiu, germà meu, què fas? On ets? Contesta'm, si et plau...

— Oh Primavera, sóc aquí sota de la figuera, esperant una alenada d'aire. M'acompanyen els amics de l'Hivern. Juguem a cartes i descansem. La conversa se'n allarga fins a la nit i la Lluna ens fa companyia.

L'Estiu s'ha cansat de tanta vagància i es recorda de sa germana, la Tardor. — Oh Tardor, què fas? Contesta'm si et plau...

— Germà meu, Estiu, no t'angoixis pas. Envia'm els amics de l'Hivern que és temps de treballar i no ens hem

de deixar apoderar per la malenconia. Les castanyes i els panallets ens donaran energia. Abrigueu-vos bé, que quan la força del vent despulli els arbres, hem d'estar preparats per aguantar la seva embranzida. Ens amagarrem com les formigues i la retrobada serà una gran festa.

Tràgiques notícies

El dia 29/1/2002, a tres quarts de quatre de la tarda, hi va haver una explosió molt forta al carrer Eduard Toda, cantonada Venècia. Un bloc de pisos es desplomava, un moment després de l'explosió. Un núvol de pols omplia tota la zona. Molts veïns en patiren les conseqüències: tres morts, molts ferits i moltes famílies sense casa. Havia estat una explosió de gas!

L'escola Mare Nostrum, la més pròxima al centre de la desgràcia, va ser el punt d'acolliment de persones

Casa ensorrada

afectades; les aules, desallotjades d'infants, s'habilitaren com a centres d'atenció a tantes de famílies que necessitaven ajuda. Aviat es presentaren totes les autoritats oficials de la zona, tant d'Ajuntament com de Generalitat, a més de les associacions del barri d'Horta, personal de la Creu Roja i de la companyia de gas, Bombers, Guàrdia Urbana, etc. La zona s'ha omplert, durant la resta de la setmana, de camionetes de perindistes, les televisions locals i estatals... Hem estat notícia, una molt tràgica notícia!

Com que molts dels nostres socis infantils van a l'escola Mare Nostrum, o a les Carmelites o altres escoles pròximes, hem volgut fer-los una petita entrevista

Els quatre germans, Primavera, Estiu, Tardor i Hivern, formem pliny a així anem passant anys i més anys en aquest planeta Terra.

Maria Busquets

NOTÍCIES

perquè ens expliquin els fets tal com ells els van viure.

La Georgina España i la Sara Luna, que van a l'escola de La Salle, al carrer Hedilla, ens diuen que es van obrir les portes de la classe i les finestres tremolaren en el moment de l'explosió. Es van quedar tots els alumnes estranyats però no s'espantaren perquè no van veure ni saber res més fins al vespre, per les notícies de la ràdio.

La Paula Casanovas que viu a Eduard Toda, cantonada Lloret, sí que es va espantar força. La finestra va tremolar i per sort no es va destrossar. "El soroll va ser tan fort que vàrem sortir al carrer a veure què passava. De seguida s'omplí la zona d'ambulàncies i cotxes de bombers. Cap al tard, vaig pujar amb la mare fins al bloc del sinistre. Era molt bestia veure tot aquell forat! El meu amic Xavi és el fill de la dona que va estar moltes hores sota el sofà. No l'he vist. De segur que s'ho està passant molt malament."

L'Alba Nietol ens diu que el seu pare té un local on guarda la ceràmica i anells de treball, just al costat de l'edifici afectat. Se li han després la porta i les finestres. Fins avui dia 31, a les 8,30 h del matí no ha pogut passar per a revisar el seu local.

La Gemma Terras ens explica que era a la clínica Carmelitana, fent companyia a la seva àvia, quan va sentir l'explosió. Es pensaven que havia caigut algun avi o una cosa grossa de la clínica. Fins l'endemà no va anar a veure la zona. (Hem de fer constar que pocs dies després, la seva àvia va morir. Rebi el nostre més sentit condol, ella i tota la seva família)

En Maurici Agell que va a l'escola Carmelitana es va pensar que hi havia hagut un terratrèmol. Estava fent gimnàstica i el professor va dir: em sembla que s'ha enfonsat el pis de dalt. Van sentir les sirenes. Després ho vaig veure per la tele. L'endemà, la senyoreta Rosa ens va explicar tot el que havia passat i ens va dir que fèssim un minut de silenci per als morts i ferits. Si això hagués passat a casa meua em desmaiaria.

La Miriam Moran que va a quart grau de l'escola Mare Nostrum, ens diu que en sentir l'explosió es va pensar que havia passat en el pavelló del parvulari. Mols alumnes xisclaven i ploraven. La mestra, la Carme, ens va calmar. Després, quan ja sabia què havia passat, ens va preguntar si algú vivia en aquells pisos. Com que li vàrem dir que no, continuàrem fent classe de plàstica.

La Clara Solé, que va a la mateixa escola, ens diu que estava fent fang i quan va explotar la casa, tot es va bellugar i ella va caure de la cadira, el mateix que l'Alba i la Laia. Tots els nens i nenes van córrer cap a les finestres i van veure passar les ambulàncies. Els nens grans ploraven i el Maurici es va desmolar i l'Andrea plorava molt.

La Marta Solé ens diu que la seva classe "Pexines" estaven fent taller de grafisme quan van sentir el pataplaf! Ella havia anat al wàter, i es va espantar tant que

va sortir sense ni aixugar-se el cul, i les calces avall. Ens pensàvem que havia caigut un arbre o una casa. Tothom callava. Les mestres Montse i Magda, que havien caigut per terra, es van aixecar i van sortir cap al carrer Salses, a veure què passava. Nosaltres no vam veure res. Diu la Paula que amb l'explosió va saltar l'antena de la televisió de l'escola. A casa de l'Ignasi es van trencar els vidres i es va ferir el gos. Als pares no els passà res. L'escola es va omplir de gent i nosaltres, la meva germana Clara i jo, vam marxar cap a casa amb el papa.

En Toni Solé, el pare de les criatures, és qui ens ha donat la versió de l'actuació de l'escola Mare Nostrum. La Montserrat González, representant de l'associació de pares de l'escola i component del Grup de Bitlles Siuranenc que sempre es reuneixen als Lluisos, ens l'ha amplada.

Jo era a l'escola en aquell moment. Estava al despatx de l'APA i vaig sentir l'explosió. Pensava que s'havia enfonsat una part de l'escola (precisament feia poc, durant les vacances de Nadal, havien acabat de treballar els paletes) Sentia crits i plors, sobretot de les classes dels més grans: estaven histèrics! Vaig pujar fins a l'últim pis de l'escola i vaig veure la fumera que s'elevava entre els pisos d'Eduard Toda. Vam telefonar a la Guàrdia Urbana i ja estaven en camí: altres persones els havien telefonat ja. Ens digueren que es tractava d'una explosió de gas. Ràpidament va arribar la Regidora Inma Moraleda. Ens va demanar els locals per acollir els afectats. En un moment eren més de dues-centes persones acollides al menjador de l'escola. Quan arribaren els tècnics de l'Ajuntament van planificar reunir les famílies de cada pis per diverses classes. La Creu Roja els va donar atenció psicològica. A les onze de la nit semblava que la situació estava controlada: famílies ferides a l'hospital i les sanes, a l'Hotel Alimara. A la porta de l'escola, la Guàrdia Urbana controlava l'accés. No vam deixar passar cap periodista. Suposo que per aquest motiu, el nom de l'escola i el treball dut a terme no ha estat divulgat entre tantes de notícies que arribaven al públic. Mare Nostrum, l'escola, ha quedat perdu-

da en el silenci. El dia del funeral de les víctimes va venir l'Alcalde senyor Cols a l'escola i en nom de l'Ajuntament de Barcelona ens va donar les gràcies per la nostra col·laboració. El fet de no tenir entrevistes de periodistes amb fotos i preguntes absurdes, en aquells primers moments, ens va anar molt bé. Vam ajudar la gent, la vam consolar i la vam apartar del "MORBO". Alguns mestres i alguns pares de l'Associació estiguérem a l'escola fins gairebé la mitjanit. Em sembla que vaig repartir més de 200 litres de tèl·la per als afectats i altres 200 litres de cafè per als treballadors, bombers, operaris de la Creu Roja, etc.

"Es la primera vegada que visc una situació tan dura com aquesta. La reacció de tothom és espontània i casualment dona el que portia a dintre. Suposo que actuaria de la mateixa forma si em trobava en un cas semblant, que Déu no ho vulgui!"

El tràgic accident ha deixat de ser notícia, ara a finals del mes de març. Però les consciències que han patit una colla de famílies serà un llast que arrossegaran molts anys! Les Institucions els han ofert el seu suport. Desitgem que compleixin i no els oblidin.

D.S.E.

Premi medalla d'honor de la ciutat de Barcelona

Aquest any la Medalla d'Honor ha esta donada a la nostra companya Roser Vallhomena i Molist. Ens en congratulem i la felicitem!

La Roser és, des de fa una llarga temporada, la Presidenta de la Coordinadora d'Entitats d'Horta. Ens sentim molt ben representats.

Es una dona formal, recta, i molt eficaç. També forma part de la Coral Horta, de la qual ha exercit també molts anys la presidència. La trobarem a les llistes de l'Associació de Veïns de la qual n'és membre fundador, de l'Escoltisme i de tots els moviments socials del barri.

Aquesta Medalla se l'ha ben guanyada. Bravo!

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Aquí tenim un nou lliurament d'algunes de les notícies llegides als diaris durant el primer trimestre del 2002 amb la finalitat de conèixer una mica més l'estat del nostre món.

GENER

Encara no han localitzat Bin Laden.

Un incendi destrueix quatre parades de la Fira de Reis de la Gran Via de Barcelona.

Adéu, al servei militar obligatori i a la prestació substitutòria.

Els de Lenin i la Bíblia casen de la llista de llibres més traduïts.

Arriben els Reis d'Orient.

La davallada de les temperatures dispara els incendis domèstics.

L'ovella Dolly té artrit.

La UE critica el govern espanyol per arrodonir a

l'alça els preus públics.

Una gran taca d'oli mineral a l'Ebre, més amunt de Flix, provoca de nou l'alarma.

Malnutrició entre els ancians que viuen en residències.

Un centenar de dones es manifesten per demanar el 100% de la pensió de viduïtat.

La separació entre avions que volin per Europa es reduirà a 300 metres.

Les entrades de cine es disparen i s'apugen un 50 per cent en 10 anys.

Barcelona enfonçarà un vaixell el 2004 per atraure submarinistes.

La pesta obligarà a sacrificar 100.000 porcs a la comarca d'Osona.

L'abocament de detergent al Llobregat mata desenes de peixos.

Una taca de fuel procedent de Repsol embruta el Francolí.

Els cotxes podrien dur "airbags" exteriors per protegir els viants.

La policia apallissa el trompeta estrella de l'Orquestra de Barcelona per "error".

La nadala de l'alcalde Joan Clos va costar 54.000 euros.

El nivell dels alumnes catalans de 15 anys és com el dels països més avançats.

Mor Adolfo Marsillach, actor emblemàtic del teatre espanyol.

Investiguen si personal de la Vall d'Hebron ofereix advocats a accidentats.

Investiguen la falsificació d'expedients de lesions a Bellvitge.

Un assaltant intenta cremar viva una venedora de l'ONCE dins de la seva cabina.

Cau una banda que robava hormones i les revenia per al dopatge esportiu.

La sequera descobreix l'església de Sau.

Primer atemptat suïcida protagonitzat per una dona, a Jerusalem.

Valls inaugura la temporada del calçot amb 30.000 visitants.

Cinc mil racions a la Xatonada Popular de Vilanova i la Geltrú.

L'hora de visita i el canvi de mitge es podrà demanar per Internet.

Ingressen a la presó els detinguts per la mort de l'equipatòria al Maremàgnum.

Una explosió de gas natural, mata dues persones, en freix nou més, i ensorra un edifici de planta i tres pisos el número 90 del carrer Eduard Toda.

FEBRER

Encara no han localitzat Bin Laden
Intent desesperat del govern argentí per evitar el caos bancari.

Un terratrèmol sacseja l'oest de Turquia i causa desenes de morts.

El govern central recupera la revàlida per obtenir el títol de batxillerat.

Bush dispara la despesa militar per guanyar la guerra al terrorisme.

Greenpeace fa seva la protesta del Pla Hidrològic Nacional.

L'atur es dispara al gener.

L'autocar de Clos i el regidor Puigdollers, víctimes d'uns lladres.

L'Ajuntament permetrà un altre gratatoc de 130 metres al Poblenou.

El vent s'emporta una teulada a Sant Pere de Rodes.

L'anunci del tancament de la multinacional Lear posa Cervera en peu de guerra.

Un vigilant de la grua dispara a un conductor que va fugir sense pagar la taxa.

Les parròquies del Poblenou recullen al·legacions contra el pla 22@.

Dues mil signatures demanen al cardenal Ricard Maria Carles que deixi el càrrec.

El Festival de Jazz de Terrassa es dedica a la memòria de Joe Henderson.

La Casa Reial suggereix que el rei aparegui menys a 'SET DE NIT'.

L'Ajuntament de Barcelona (PSC-PSOE/IC/ER) aprova un nou model d'escola bressol (nens de 0 a 3 anys) més econòmic.

La presidenta de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona (IMEB), Marina Subirats diu que la principal diferència entre les noves places i les actuals és que les de nova creació comptaran només amb un educador per grup amb jornada partida (ara tenen dos educadors) i un auxiliar (contractat externament i per hores) per a les hores del migdia i la primera hora del matí, entre les 8 i les

9, abans que s'iniciï la jornada escolar, deixant en mans d'aquest auxiliars temporals els moments bàsics de l'acollida dels infants i un moment tan important de la socialització dels nens com és el dinar. Sobren els comentaris.

L'Ajuntament de Barcelona lliura 25 medalles a ciutadans d'honor, entre elles, a Roser Vallbonesta i Molins (Horta-Guinardó).

Alex Crivillé anuncia que es retira temporalment de les curses.

Un 75% dels incendis industrials que s'investiguen són provocats.

Sharon afirma que "guanyarà la guerra declarada pels palestins perquè Israel no ha perdut mai".

Guerra oberta al Pròxim Orient.

Representants de les associacions de veïns de Font d'en Fargas i d'Horta, han aconseguit aturar, de moment, la tala dels plàtans centenaris del passeig Maragall. Aquest arbres ja estaven a punt de ser traslladats a un viver municipal després de la poda a què van ser sotmesos. Els botànics que han assessorat les associacions de veïns qualifiquen aquesta poda de "mutilació" i creuen que aquests arbres només tenen possibilitat de sobreviure si es queden en el seu emplaçament.

La Llibreria Francesca tanca per Sant Jordi

La mortalitat es manté a la ciutat de Barcelona l'any passat van morir a Barcelona 20.330 persones, segons les dades de Serveis Funeraris. La mortalitat a la ciutat s'ha estancat des de fa anys al voltant de les vint mil persones anuals.

Catalunya registra el nombre més alt de naixements dels últims 20 anys.

Comencen les negociacions per posar fi a la guerra del Congo.

Cada barceloní genera diàriament una bossa d'escombribraries d'1,33 quilos.

S'inaugura la nova seu de CaixaForum a l'antiga Fàbrica Casaramona de filats i teixits, projectada per Josep Puig i Cadafalch, que es va construir del 1899 al 1911. L'empresa va tancar el 1920 i va quedar inutilitzada, fins que la Policia Nacional va ocupar els seus espais després de la Guerra Civil. La Caixa va comprar l'edifici als hereus de Casaramona el 1963, però la Policia no va desallotjar l'edifici fins al 1992.

La rehabilitació de l'edifici ha trigat 3 anys i ha costat 30,5 milions d'euros (5.300 milions de pessetes).

El monestir de Sant Benet de Bagas ja té pla director de les obres de restauració amb la finalitat de convertir l'espai en un centre cultural i turístic de la Catalunya central amb un cost de 12 milions d'euros (2.600 milions de pessetes). Un dels trets característics del projecte consisteix a recuperar algunes de les edificacions que l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch va fer enderrocar a principis de segle, quan el monestir va ser convertit en residència privada per a la família del pintor Ramon Casas.

La Joana fa 2 anys.

MARÇ

Encara no han localitzat Bin Laden.
La presó Model es tancarà el 2004, l'any del centenari Detingut un matrimoni de Manlleu per maltractar la seva filla de sis anys.

La nau Odisey detecta grans quantitats de gel i hidrogen a Mart.

Suspèn un sergent de la policia local de Pineda de Mar per abusos a menors.

La Setmana del Llibre en Català va aplegar una gran multitud de nens i d'adults a les Drassanes de Barcelona.

Una nova bomba que mata però no destrueix.

Els EUA han provat aquests dies a l'Afganistan una nova bomba anomenada BLU-118B, també dita bomba termobàrrica. La seva missió és penetrar dins túnels i coves i cases matar tots els éssers vius que hi hagi per mitjà d'un doble efecte: pujades espectaculars de la temperatura i de la pressió. També elimina l'oxigen. L'explosió, produïda en dos temps, asseguren els experts, deixa intacta l'estructura soterrada per permetre'n, posteriorment, l'escorcoll.

El 30% del capellans de Girona reclamen el sacerdoti femení.

La cinema obliga l'Hospital de Sant Joan de Déu a congelar les visites.

El Banc Mundial atorga un crèdit de 115 milions d'euros a l'Argentina.

Catalunya tindrà un dels quatre sincrotrons més potents d'Europa que facilitarà la recerca en farmàcia, medecines i nous materials.

Trenta entitats demanen la reobertura d'El Molino. La manifestació contra el PHN reuneix a Barcelona 400.000 persones segons l'organització. Pujol treu importància a les protestes dels antitransvasament i avisa que "no aturaran res".

Horta podria veure salvades, definitivament, les masies de Can Mariner i Can Fargas si es concreten les converses entre l'Ajuntament i les immobiliàries propietàries de les dues finques. El consistori busca solars en altres punts del districte i la ciutat per permutar-hi l'edificabilitat de què disposen les dues immobiliàries sobre els terrenys de les històriques masies. A Can Mariner s'hi havien de fer habitatges d'alt standing, mentre que a la finca de Can Fargas, a banda de conservar la masia, la immobiliària hi pretén ubicar un geriatric privat separat per la part mitgera dels jardins.

La regidora d'Horta-Guinardó, Imma Moraleda, ha confirmat que l'Ajuntament de Barcelona negocia amb la immobiliària Tridom, propietària de Can Mariner, traslladar-ne l'edificabilitat a un altre solar del districte. "L'Ajuntament estudia la possibilitat de, més que comprar Can Mariner, permutar-ne el solar", explica Imma Moraleda.

Horta havia reclamat que la masia del carrer Chapi acollís equipaments per al barri. L'Ajuntament no va voler comprar la masia del segle XVII a la família Blansart, que va acabar venent-la a la immobiliària. Tridom va presentar la proposta de fer-hi nou habitatges, respectant els elements històrics a protegir, com les façanes exteriors i alguns elements de l'interior.

Generalitat intervé la mútua L'Aliança per "evidències d'una doble facturació".

La UE es proposa allargar la vida laboral per garantir les pensions.

Ajornat el veredict sobre la lapidació d'una dona acusada d'adulteri a Nigèria.

L'Antàrtida deixa anar un iceberg immens per efecte de l'escalfament de 3.200 quilòmetres quadrats.

Mor el general vietnamita que va guanyar la guerra als EUA.

El Banc d'Espanya expedienta el BBVA un any després que aquesta entitat li fes saber que tenia un compte en un paradís fiscal.

El Mercat del Ram de Vic es queda sense bestiar en viu per segon any consecutiu.

"Ordres de molt amunt" han obligat el bisbat de Vic a prohibir una trobada de capellans, on havia d'assistir un dels impulsors del document de preveres de Girona que demana una obertura de l'Església.

Algunes fonts asseguraven que el bisbe Josep M. Guix està molt "amoïnât i disgustat" amb la postura dels seus superiors. Guix no ha volgut desvelar d'on provenia l'ordre que l'ha forçat a ajornar sine die la celebració de la trobada.

Un terratrèmol causa almenys 1.800 morts al nord de l'Afganistan.

Assalt al quarter general d'Arafat. Aïllat i amb els soldats israelians darrere la porta.

El xoc d'un Euromed i un regional fa 3 morts i 91 ferits a Torredembarra.

El Cardenal Carles titlla d'infidels els sectors crítics amb la seva gestió.

Teatre Nacional de Catalunya. Estrena de Coriolà amb dos actors del Centre.

LE BON GOURMET

Endívies amb salsa de camembert

Ingredients (quatre persones)

- 4 endívies
- 1 formatge camembert
- 1 got de vi blanc sec
- 100g de mantega
- 1/2 copa de conyac
- pebre

Triem la pell dura del formatge, el posem en una cassoleta amb el vi i ho deixem macerar durant dotze hores. Ho trieuem amb la mantega i el conyac fins a obtenir una pasta fina, l'adobem amb pebre. Netejem les endívies, separem les fulles i ho servim amb la salsa de formatge.

Cassoleta de pollastre i carn

Ingredients (quatre persones)

- 450g de fetge de pollastre
- 350g de salssitres
- 150g de pernil dolç
- 100g de beicon tallat fi

- 3 llesques de pa
- 150ml (3/4 de got) de vi blanc
- 2 fulles de llorer
- 1 cullerada de farigola (ramil)
- 1 gra d'all
- 1 got de porto
- llet i pebre.

Posar els fetges en un bol i afegir una mica de porto, la farigola i el llorer trencat, deixar-ho macerar durant dues o tres hores. Remullar les llesques de pa sense crosta amb llet i les escorrem. Passem per la trituradora la meitat dels fetges ben escorreguts, la carn de les salssitres, el pernil, el pa, el vi i el gra d'all i adobar-ho amb pebre. Folar una cassoleta amb les llesques de beicon, afegir-hi la meitat de la picada aixafant-ho amb una cullera i posem a sobre els fetges que ens sobren sencers, ho cobrim tot amb l'altra meitat de la picada i ho aixafem novament. Ho coem al forn al bany Maria durant una hora i mitja aproximadament. Un cop cuit tirem el suc que ens sobra.

Bon apetit.

Txef Pierre Man-Dukaire

Aquesta secció continua programant pel·lícules per a la gent menuda. Un cop de setmana al mes s'envia informació a les escoles.

Fa 29 anys que vàrem començar aquesta labor.

Durant l'any escolar del 2001 s'han projectat 11 pel·lícules (63 sessions) amb una assistència total de 3.417 persones. La de menor assistència ha estat Socorro, soy un pez. La de més bona acollida: El bosque animado.

Agraïm la incondicional col·laboració de Ricart Terrades, Francesc Coma, Antoni Nerin i la de Josep Forn que tot i viure fora de la ciutat, no ha deixat de venir a ajudar-nos. Gràcies a tots.

Jauze Caminal

EXCURSIONISME

Resum de les activitats de l'any, des de l'última assemblea general de socis.

S'ha fet la sortida mensual tot l'any.

El febrer del 2001: calçotada a Valls i visita a Siurana.

Març: Verdú i Tàrraga.

A finals de maig, la sortida de "fi de curs de Manualitats" Sant Llorenç de Morunys, Solsona i les fonts del Cardener.

A l'octubre, com cada any, "excursió incògnita". Vàrem visitar les caves de Jané Ventura; després visita al museu de Pau Casals i Fauditori Casals.

Novembre: Santa Coloma de Queralt, Vallfogona de Rincorb i Guimerà.

Desembre, per santa Llúcia, anada a Port Aventura amb la secció de Manualitats, per a celebrar la festa de la seva Patrona.

Gener del 2002: xatonada a Vilanova i la Geltrú, visita al museu del ferrocarril i al museu Víctor Balaguer.

Febrer: altra vegada calçotada a can Felix i visita

guiada i comentada a Poblet. Seguidament us en fem un resum.

Calçotada a Valls

Després de la xatonada, el mes de gener, ara, al febrer, calçotada. No hi ha faltat res! Fitets, calçots, fotos, cava, xai, botifarres, carxofes... i el més important, bon humor i ganes de disfrutar d'un dia amb bona companyia.

La part cultural ha estat la visita comentada al monestir de Poblet. Feia molts anys que no hi anàvem i, certament, cada cop que el veus se t'exampla el cor! Ens van explicar la història del monestir i com vivien aquells monjos cistercencs dedicats al treball i a la oració.

La propera sortida serà el dia 27 d'abril i farem la ruta de Josep Pla.

Del 9 al 16 d'abril, un atascar ple de roda-soques del nostre Centre, aniran a Les, a passar vuit dies de lleure i fer excursions per aquelles boniques muntanyes.

Maria Franquesa

EL RACÓ DELS LLUÏSOS

La fotografia publicada al BUTLLETÍ anterior (núm. 70, gener 2002) es troba al bar, sota el plafó de la Secció fotogràfica.

El guanyador ha estat en Gerard Nerin

Endevineu ara el racó que us presentem en aquest número i podeu, com sempre, les respostes dins de la capsa que trobareu al bar.

El premi: un rodet fotogràfic.

Frases cèlebres

La política ha arribat a ser l'art de servir-se dels homes fent-los creure que se'ls serveix. — Valéry.

Quan tots t'abandonen, Déu es queda amb tu. — Gandhi.

La malaltia més greu de la humanitat és la falta d'amor. — Teresa de Calcuta.

Els grans homes són aquells al costat dels quals cadascú se sent més gran. — Chesterton.

Pel que fa al demà, només sé una cosa: que Déu es llevarà abans que surti el sol. — Lammenais.

És millor gastar-se que florir-se. — Cumberland.

Un error humà dels més perillosos és oblidar allò que es vol aconseguir. — Paul Nitze.

No és gran aquell que sempre triomfa, sinó aquell que mai no es desanima. — J.L. Martin Descalzo.

Imma Moraleda i Pérez

La Imma és, des del 1999, la Regidora del nostre districte Horta - Guinardó. Una dona jove, de posat seriós i decidit, que riu poc, però quan ho fa, et mira als ulls desimboltament, francament. Accepta el joc de l'entrevista i no vol ser menys que qualsevol dels nostros socis, per tant ens diu el seu dia de naixement: 10/5/1969, això vol dir que està a punt d'arribar al trenta-tres aniversari. També vol fer-nos saber que va néixer a Sabadell, que als quatre anys es va instal·lar amb la família, pares i dos germans, al barri de Sant Andreu on encara hi té el seu pis, en plena Rambla, prop de la mare i el germà solter. Ella va perdre la parella l'any passat i ara torna a ser una dona soltera que treballa i encara estudia.

Imma = Estic acabant els estudis de Gestió i Administració Pública. Quan acabi el meu temps com a Regidora penso buscar-me feina relacionada amb la meua carrera.

Dora = És que penses abandonar el teu càrrec de Regidora?

Imma = No el vull abandonar. Sóc al districte des del 1998. Abans, del 1985 al 99, vaig ser Diputada Provincial en Política de Joventut, en la qual encara treballa, a més de la Política de Benestar Social que em va encarregar l'any 1989, el president de la Diputació Manel Royes.

Dora = Això comporta molta responsabilitat i moltes hores de feina!

Imma = Doncs com a mínim, dotze hores diàries. Però és una feina molt bonica que jo faig amb gran il·lusió.

Dora = El càrrec de Regidora és per sempre?

Imma = No. És solament la confiança que el partit té en tu. La plaça no és de Funcionària. Cada quatre anys hi ha canvis de legislatura. Cada partit polític tria els seus representants. Hi ha eleccions municipals i el ciutadà decideix el partit que governarà la ciutat, el que té més veus, naturalment.

Dora = Això vol dir que si en les pròximes eleccions tornem a guanyar els Socialistes tornarem a repetir d'Alcalde i de Regidora?

Imma = Serà l'Alcalde, que serà el mateix sense dubte, el qui, amb el grup municipal, formarà l'equip que regirà cada districte. No sé on anirà a parar. Espero que a Horta - Guinardó altra vegada.

Dora = Com repartiries el teu camp de treball?

Imma = Vinc a dedicar _ part de temps per revi-

sar papers, _ per fer reunions i la resta per tenir un tracte directe amb la gent, la més bonica i la més privilegiada de les tasques, perquè em permet crear i construir projectes que ajuden a transformar l'espai públic i arribar a fer-los realitat, a fer districte i, en definitiva, a fer ciutat.

Dora = Ja que toquem el tema de l'espai públic, deixa'm aprofitar l'oportunitat per a fer les meves investigacions particulars. Barcelona està dividida en districtes i, suposo, que en categories de primera, segona i tercera... On queda ubicat el districte d'Horta? A tercera regional, potser?

Imma = No m'agrada l'apel·latiu de "categories". Horta - Guinardó és un districte molt especial amb una cultura pròpia, una dinàmica forta, amb sabor a antiga vila, amb tradicions que encara es mantenen. M'agrada definir-lo com una Barcelona en petit. Hi ha de tot, Horta - Guinardó formen un bloc com a districte, però són diferents, cada vegada menys perquè els barris creixen, els carrers s'entrellacen i s'està formant una nova ciutat.

Dora = És llesta, nenat! diplomàtica! Quina ensabonada per als hortencs! A veure, més coses. Dissen que voleu reestructurar el carrer Compaamor?

Imma = Oh no! No volem fer res més que repassar les voreres i restaurar-les!

Dora = I can Mariner? Perdem la masia? No farà res l'Ajuntament per a salvar-la?

Imma = Can Mariner és una més de les moltes masies que hi ha en la zona i l'Ajuntament no les pot pas comprar totes. Ja n'hem salvat alguna. Però si els propietaris se les volen vendre al millor preu, què hi podem fer? El que podria dir és que hem signat un conveni amb els nous propietaris per a mantenir la masia per a ús públic. Nosaltres els hi estem oferint uns terrenys per fer un intercanvi. Al pati de la masia que dona al carrer Chapi s'hi faran pisos i si arribem a un acord, la masia es mantindrà intacta i s'utilitzarà per a instal·lar-hi la biblioteca d'Horta.

Dora = I una altra reclamació: Per què no es repassen cada any totes les voreres d'Horta? Estan plenes de forats, de rajoles escantonades, són una veritable trampa perquè el vianant s'hi estavella!

Imma = Per què el vianant no truca al districte quan veu un deteriorament i fa la feina d'avisar-nos? L'Ajuntament no pot posar un guàrdia a cada carrer de la ciutat. El ciutadà és qui ha d'informar. No s'hi val en queixar-se en veu baixa i no fer la gestió neces-

sària per arribar a les Institucions. Som una família i no hauríem d'atacar-nos sempre. Cal parlar, dialogar. Tenim un òrgan de participació l'Estat del Districte on és el lloc de discutir totes aquestes petites deficiències del dia a dia. En part és la tasca que duu a terme l'Associació de Veïns.

Dora = Molt bé. No em vull queixar més! Què t'agradaria fer durant el teu regnat de Regidora.

Imma = Seria bo tenir més carrers per a viants...

Dora = I què en farem dels cotxes? Si no tenim més pàrquins, on els posarem? Penjats al balcó?

Imma = Se n'està construint un al costat del CAP. A la Unió Esportiva se'ls està consultant per a fer nous projectes. És una altra tasca que està a mig fer: l'estudi de l'endroça de totes aquelles instal·lacions. Hi ha molt d'espai. S'hi podria construir un gran pàrquin subterrani. Es poden planificar millor aquelles instal·lacions...

Dora = Però aquests pàrquins seran gratuïts?

Imma = No. Sempre cal pagar una quota, per mínima que sigui. Quan una persona es compra un cotxe ja sap que té l'obligació d'aparcar-lo en algun lloc concret. No pot deixar-lo al carrer. Mira, abans, quan la gent anava amb carros, no deixaven pas els cavalls a sol i semna. Els buscaven un lloc per a dormir. Igualment s'ha de fer amb el cotxe: endreçar-lo! L'Ajuntament s'ha de preocupar perquè hi hagi més transport públic, però les persones són lliures de fer-lo servir o d'anar amb cotxe. L'Ajuntament té l'obligació de preocupar-se i s'està gestionant tota aquesta feina. Ara bé, la llibertat individual no la limita l'Ajuntament.

Dora = Ja ho de dit abans que eres llesta! Tens respostes a dojol! Continuem: què més t'agradaria dur a terme durant els anys que et queden de Regidora en cap?

Imma = M'agradaria fer una gran celebració del centenari d'Horta com a adhesió a la ciutat de Barcelona, m'agradaria ja des d'ara a començar a treballar en l'organització de les festes d'aquest important aniversari. S'hauria de crear, ara, una comissió que gestionés totes les possibilitats d'actes a celebrar. Seria bonic i interessant. Els barris són una raó de la història de la ciutat. S'ha de promoure l'estímul de fer conèixer i estimar el nostre passat. Si no sabem d'on venim, no sabem on anem.

Dora = Ja m'estàs entusiasmant. A veure si trieu bé aquesta comissió, amb persones amb empena i

creativitat! Gràcies per haver-me explicat tantes coses, senyora Regidora. La Imma, dona optimista i vitalista, com ella mateixa es defineix, què ens diu com a persona del carrer?

Imma = Què puc dir? Que treballa, estudio, que visc a Sant Andreu, prop de la mare i que m'agrada comptar sempre amb el seu suport. Les mares són una peça important en el clan familiar. Són les que transmeten l'estima, la formació humana les que mantenen la història, les tradicions i són aquella persona que, en un moment difícil, sempre podràs comptar-hi. Tenen tanta influència dintre de la família! Són les grans administradores del país. És cert que el model de família ha variat: hi ha moltes mares soles, dones soles, joves i grans, pares soles... Hi ha molts fills únics, nanos que tenen dues mares o dos pares... Ens hem d'emmotllar als nous temps. Hi ha coses bones i altres de dolentes i sobretot, de diferents, ni millors ni pitjors, simplement diferents. No hi ha una sola llei ni un sol model. Ens hem d'adaptar i treure'n el millor suc de cada cosa i de cada situació.

Dora = Evidentment, ets optimista i vitalista! Ara per acabar, pots contestar ràpidament a un "bombardig de preguntes"?

Imma = ... (?)

El pitjor dia de la setmana?

El dilluns, especialment si treballa el cap de setmana

El millor mes de l'any?

El mes de maig

Mar o mustanya?

Mar

Dolç o salat?

Salat

El color preferit?

El malva

La música preferida?

La música POP

El sol o la lluna?

El Sol

Clàssica, expressionista o avantguardista?

Avantguardista

Una assignatura pendent?

Tenir criatures. Però tot arribarà!

Dora = Gràcies per haver-nos dedicat un espai del teu temps per parlar amb nosaltres, la gent dels Lluisos d'Horta.

Dora Serra, març del 2002

Després de Sant Llorenç Departament de promoció.

Movilització per l'explosió del carrer Eduard Toldrà, cantonada Venècia.

Ajuntament de Barcelona

Dte. VII Horta-Guinardó

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
 Departament de Benestar Social
 Direcció General d'Acció Cívica